

Dosarul nr. 2rac-232/22
2-19091870-01-2rac-23092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Crigan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

DECIZIE

15 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Radiocomunicații”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii de Stat „Radiocomunicații”
cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Radiocomunicații” și a fost
menținută hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 16 aprilie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva ÎS „Radiocomunicații” cu privire la încasarea datoriei, a
penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 23 iunie 2018, a încheiat cu ÎS
„Radiocomunicații” contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă
potabilă și de canalizare consumatorului noncasnic nr. 1-710-33, pentru locul de
consum din str. Drumul Viilor nr. 28/2, bloc administrativ. Concomitent au fost
semnate acorduri adiționale, ce constituie parte integrantă a contractului, pentru
locurile de consum din: str. Drumul Viilor nr. 43/1 (atelier); str. Sucevița nr. 31
(stație de retlansare); str. Magda Isanos nr. 2 (depozit); bd. Dacia nr. 20, încăpere
nelocativă (retranslator); str. Independenței nr. 9/2, încăpere nelocativă (retranslator);
str. Independenței nr. 10/5 ap. 14 (stație de transformare).

Reclamanta a menționat că potrivit pct. 4.2.12 din contractul nr. 1-710-33, consumatorul și-a asumat obligația să nu depășească normativele concentrației maxim admisibile (CMA) de poluare a apelor uzate la deversarea în sistemul public de canalizare și să nu evacueze spre deversare în sistemul public de canalizare substanțe interzise de actele normative în vigoare și care pot avaria rețeaua publică de canalizare sau pot afecta funcționarea instalațiilor de epurare a apelor uzate, iar în temeiul pct. 4.2.27 s-a obligat să respecte condițiile procesului de deversare a apelor uzate, să nu evacueze în sistemul public de canalizare substanțe interzise spre deversare și substanțe care pot provoca avarieri ale rețelelor sau pot afecta funcționarea instalațiilor de epurare.

Totodată, conform pct. 5.7 din contract, părțile au stabilit că în cazul în care volumul substanțelor în suspensie și consumul biochimic de oxigen (CBO5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislația în vigoare, se aplică tarife diferențiate, calculate proporțional cu indicii normativelor indicate, conform condițiilor contractuale.

Reclamanta a susținut că pe durata relațiilor contractuale, cu regularitate a prelevat probe de ape uzate, pentru a verifica dacă consumatorul respectă condițiile de deversare a apelor uzate în rețeaua publică de canalizare, conform legislației în vigoare. Astfel, la 18 iulie 2018, 13 noiembrie 2018 și 23 ianuarie 2019 au fost prelevate probe de ape uzate din str. Drumul Viilor nr. 28/2, bloc administrativ și conform rezultatelor de laborator s-a constatat depășirea normativelor CMA. Aceste rezultate au fost aduse la cunoștință pârâtei prin scrisorile nr. 1200/9844 din 26 iulie 2018, nr. 12010/16866 din 22 noiembrie 2018 și nr. 1200/1101 din 31 ianuarie 2019.

A invocat că, în rezultatul neexecutării obligațiilor, în perioada august 2018-februarie 2019 s-a format o datorie în sumă de 10 629,36 de lei. Totodată, în conformitate cu clauzele contractuale, a fost calculată penalitate în mărime de 0,1 % din suma neplătită pentru fiecare zi întârziată, în mărime de 767,58 de lei.

Reclamanta a declarat că în vederea soluționării litigiului pe care extrajudiciară, a expediat pârâtei reclamația nr. 05/4.1-05/120 din 11 martie 2019, care a fost recepționată, însă datoria formată nu a fost stinsă.

SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat încasarea din contul ÎS „Radiocomunicații” a datoriei în mărime de 10 629,36 de lei, a penalității în mărime de 767,58 de lei și a taxei de stat în mărime de 341,90 de lei.

Prin hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea și s-a încasat din contul ÎS „Radiocomunicații” în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria pentru perioada august 2018 - februarie 2019 în mărime de 10 629,36 de lei, penalitatea contractuală în mărime de 767,58 de lei și taxa de stat 341,90 de lei.

La data de 29 iulie 2021, ÎS „Radiocomunicații” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de ÎS „Radiocomunicații” și a fost menținută hotărârea din 19 iulie 2021 a

Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La data de 14 septembrie 2022, ÎS „Radiocomunicații” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că la soluționarea cauzei, instanța de apel a aplicat prevederile Hotărârii Guvernului nr. 90 din 19 februarie 2020, prin care s-au operat modificări la Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale. Însă, evenimentele care au stat la baza litigiului între SA „Apă-Canal Chișinău” și ÎS „Radiocomunicații” au avut loc în perioada august 2018 - februarie 2019, până la adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 90 din 19 februarie 2020.

Recurenta a invocat că în speță urma să fie aplicată Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013 pentru aprobarea Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale.

Totodată, a precizat că, având în vedere faptul că Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, la acel moment nu reglementa detaliat relațiile dintre operator și consumator din acest domeniu și ținând cont de faptul că prestarea/furnizarea serviciilor a avut loc în mun. Chișinău, instanța de apel urma să aplice prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizate din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2018.

Recurenta a afirmat că Regulamentul menționat, în pct. 10.9 prevede că rezultatele analizei indicatorilor fizico-chimici ale substanțelor poluante sunt valabile pentru luna în care au fost prelevate probele, dar nu pentru toate perioadele/lunile de facturare.

A notat că instanța de apel nu a pus în discuție legalitatea rapoartelor de încercări a probelor de apă, efectuate de către laboratorul de referință al Agenției de Mediu din cadrul Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, care au fost anexate la materialele dosarului. La fel, instanța de apel nu a dat o apreciere critică corespunzătoare divergențelor din aceste rapoarte, față de rezultatele rapoartelor efectuate de laboratorul SA „Apă-Canal Chișinău”, laborator subordonat intimității, aceasta fiind cointeresată ca rezultatele să fie în folosul său.

Recurenta a mai invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat integral actul de control al datoriilor, semnat, cu aplicarea sigiliului, de ambele părți, care atestă lipsa datoriilor la situația din 01 noiembrie 2019, care include și perioada indicată în facturile fiscale din speță, acesta fiind prezentat în instanța de judecată și anexat la materialele dosarului.

A specificat că sumele indicate în cererea de chemare în judecată și cele din facturile fiscale nu corespund, ceea ce indică asupra faptului că nu sunt veridice.

Recurenta a susținut că nu este de acord cu concluzia instanței de apel precum că în cazul dezacordului cu rapoartele de încercări ale probelor de apă și cu calculele tarifelor diferențiate, acestea urmau a fi contestate în instanța de judecată, or, acestea nu sunt acte administrativ sau acte administrativ-jurisdicțional. Mai mult ca atât, intimata, în calitate de agent economic, nu se regăsește printre emitenții actelor administrative cu caracter normativ și individual, care pot fi obiectul acțiunii în contenciosul administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 aprilie 2022.

Materialele cauzei atestă că la 27 iunie 2022, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa poștală a ÎS „Radiocomunicații” (f.d. 185), însă, lipsesc date privind recepționarea acesteia. Totodată, din înscrisurile prezentate de recurentă rezultă că decizia a fost expediată la data de 12 iulie 2022, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe plicul poștal și a fost recepționată la 15 iulie 2022, conform ștampilei de intrare aplicată pe scrisoarea de expediere (f.d. 190, 191).

Astfel, recursul, declarat la 14 septembrie 2022, este în termen.

Prin notificarea din 23 septembrie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 196).

Prin referința depusă la 04 octombrie 2022, SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, invocând legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, care au pronunțat o soluție corectă, cu atât mai mult că ÎS „Radiocomunicații” nu a contestat în ordinea prevăzută de legislația în vigoare nicio factură fiscală privind serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA, tarife diferențiate/plăți suplimentare, emise de SA „Apă-Canal Chișinău” până în prezent.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 14 decembrie 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că la data de 23 iunie 2018, furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău” a încheiat cu consumatorul noncasnic ÎS

„Radiocomunicații” contractul de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă potabilă și de canalizare a consumatorului noncasnic nr. 1-710-33, pentru locul de consum din str. Drumul Viilor nr. 28/2, bloc administrativ (f.d. 8-10).

Tot la 23 iunie 2018 SA „Apă-Canal Chișinău” și ÎS „Radiocomunicații” au semnat acordurile adiționale nr. 1-6, ce constituie parte integrantă a contractului, pentru locurile de consum din: str. Drumul Viilor nr. 43/1 (atelier), str. Sucevița nr. 31, (stație de retlansare), str. Magda Isanos nr. 2 (depozit); bd. Dacia nr. 20, încăpere nelocativă (retranslator); str. Independenței nr. 9/2, încăpere nelocativă (retranslator); str. Independenței nr. 10/5 ap. 14 (stație de transformare) (f.d. 13-18).

La 18 iulie 2018, 13 noiembrie 2018 și 23 ianuarie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probe de ape uzate de la locul de consum din str. Drumul Viilor nr. 28/2, bloc administrativ, în acest sens fiind întocmite rapoartele de prelevare a probelor de ape uzate din căminul de control nr. 3790 din 18 iulie 2018, nr. 4990 din 13 noiembrie 2018 și nr. 181 din 23 ianuarie 2019 (f.d. 23, 29, 33).

Conform rezultatelor Laboratorului ape uzate agenți economici din cadrul SA „Apă-Canal Chișinău”, s-a constatat depășirea normativelor CMA (f.d. 24, 30, 34).

Rezultatele menționate au fost aduse la cunoștința ÎS „Radiocomunicații” prin scrisorile nr. 1200/9844 din 26 iulie 2018, nr. 12010/16866 din 22 noiembrie 2018 și nr. 1200/1101 din 31 ianuarie 2019, fiind expediate totodată facturile fiscale nr. AAE 8684238 din 30 august 2018, nr. AAF 1228511 din 29 septembrie 2018, nr. AAF 3149991 din 31 octombrie 2018, nr. AAF 5239301 din 30 noiembrie 2018 și nr. AAF 9421612 din 31 ianuarie 2019 (f.d. 25-28, 31-32, 35-36).

Prin reclamația nr. 05.4.1-05/120 din 11 martie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat ÎS „Radiocomunicații” achitarea în termen de 10 zile a datoriei în sumă de 11 396,94 de lei, formată din 10 629,36 de lei – plata pentru serviciile prestate și 767,58 de lei – penalitate în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi întârziată (f.d. 19-20).

Conform răspunsului nr. 01-16/168 din 19 martie 2019, ÎS „Radiocomunicații” și-a manifestat dezacordul față de suma pretinsă de SA „Apă-Canal Chișinău” cu titlu de datorie, returnând facturile fiscale expediate în acest sens (f.d. 51-52).

ÎS „Radiocomunicații” a returnat și anterior facturile fiscale expediate de SA „Apă-Canal Chișinău” în vederea achitării serviciilor de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (f.d. 53-62).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat încasarea din contul ÎS „Radiocomunicații” a datoriei în mărime de 10 629,36 de lei, a penalității în mărime de 767,58 de lei și a taxei de stat în mărime de 341,90 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și a încasat din contul ÎS „Radiocomunicații” în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” datoria pentru perioada august 2018 - februarie 2019 în mărime de 10 629,36 de lei, penalitatea contractuală în mărime de 767,58 de lei și taxa de stat 341,90 de lei.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de ÎS „Radiocomunicații”, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia și a menținut hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizând materialele anexate la dosar, în raport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt greșite.

Potrivit art. 22 alin. (1), (7), (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, cantitatea de substanțe poluante în apele uzate evacuate în sistemele publice de canalizare trebuie să nu depășească concentrația maxim admisibilă. Apele uzate trebuie să corespundă prevederilor actelor normative în vigoare și ale contractului de furnizare/prestare a serviciului, astfel încât prin natura, cantitatea ori calitatea lor să nu conducă la: a) degradarea construcțiilor și instalațiilor componente ale sistemelor centralizate publice de canalizare; b) diminuarea capacității de transport a rețelelor și a canalelor colectoare; c) perturbarea funcționării normale a stației de epurare, cauzată de depășirea debitului și a încărcării sau de inhibarea proceselor de epurare; d) apariția unor pericole pentru igiena și sănătatea populației sau a personalului în procesul de exploatare a sistemului; e) apariția pericolelor de explozie.

Stabilirea condițiilor de evacuare a apelor uzate de la agenții economici în sistemele de canalizare ale localităților, precum și a concentrațiilor maxim admisibile de poluanți în apele uzate, se efectuează de către operator cu respectarea normativelor deversării limitat admisibile în emisare, stabilite de legislația în vigoare. Operatorul poate efectua controlul inopinat al evacuării apelor uzate de la agenții economici și/sau prelevarea probelor în scopul verificării calității apelor uzate deversate în rețelele de canalizare.

În cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislație sau în acordul de preluare, se aplică plăți suplimentare proporționale depășirii concentrațiilor maxim admisibile, conform Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale.

Materialele cauzei atestă că potrivit rapoartelor de încercări nr. 858 din 24 iulie 2018, nr. 1535 din 20 noiembrie 2018, nr. 82 din 29 ianuarie 2019 a probelor de ape uzate deversate în sistemul public de canalizare prelevate la 18 iulie 2018, 13 noiembrie 2018 și 23 ianuarie 2019 din căminul de control din str. Drumul Viilor nr. 28/2, bloc administrativ, s-au depistat depășiri ale normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA).

Drept rezultat al depistării depășirii normativelor concentrațiilor maxim admisibile la ingredientele indicați în rapoartele de încercări, SA „Apă-Canal Chișinău” a eliberat facturile fiscale nr. AAE 8684238 din 30 august 2018 în sumă de 1581,67 de lei, nr. AAF 1228511 din 29 septembrie 2018 în sumă de 1313,59 de lei, nr. AAF 3149991 din 31 octombrie 2018 în sumă de 3377,81 de lei, nr. AAF 5239301 din 30 noiembrie 2018 în sumă de 1782,73 de lei și nr. AAF 9421612 din 31 ianuarie 2019.

Instanța de recurs observă că în perioada august 2018 – ianuarie 2019, când au fost emise facturi fiscale pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor

CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat), Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, nu conținea modalitatea de calcul a tarifului diferențiat de plată în cazul depășirii normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA).

Modalitatea de calcul legală a fost prevăzută numai începând cu luna mai 2020, adică după emiterea ultimii facturi fiscale din 31 ianuarie 2019, când Regulamentul menționat a fost republicat în Monitorul Oficial nr.112-114 din 08 mai 2020.

Astfel, intimata SA „Apă-Canal Chișinău” unilateral și în lipsa unei formule de calcul, a stabilit tariful diferențiat și a calculat în sarcina recurentei plăți suplimentare pentru deversarea apelor uzate cu concentrații maxim admisibile (CMA).

Totodată, se reține că prin decizia Consiliului Concurenței nr. APD-35/17-64 din 13 septembrie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” i-a fost aplicată amendă pentru încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) lit. c) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin aplicarea diferențiată arbitrară a coeficienților la stabilirea tarifelor diferențiate/plăților suplimentare pentru depășirea CMA în apele uzate evacuate. Prin decizia respectivă, Plenul Consiliului Concurenței a constatat că SA „Apă-Canal Chișinău”, fiind unicul operator ce prestează serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare în or. Chișinău, deține o poziție abuziv dominantă pe piață și, prin urmare aplică discriminatoriu tarifele în mod diferit față de agenții economici în lipsa unui contract privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Potrivit deciziei enunțate, SA „Apă-Canal Chișinău” impune în mod abuziv altor întreprinderi de același nivel tarif diferențiat pentru serviciul de recepționare în sistemul municipal de canalizare a apelor uzate, fapt inadmisibil în condițiile Legii cu privire la poluarea mediului nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că SA „Apă-Canal Chișinău” a omis să prezinte probe pertinente și concludente cu privire la modalitatea de calculare/determinare a tarifului diferențiat aplicat în cazul depășirii concentrației maxime admisibile în apele uzate și evacuate în sistemele publice de canalizare, cât și să prezinte un act juridic încheiat între părți privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

În lipsa unei formule legale de calcul a tarifului diferențiat pentru deversarea apelor uzate cu concentrație maxim admisibilă, SA „Apă-Canal Chișinău” nu era în drept în mod unilateral să stabilească și să impună spre achitare ÎS „Radiocomunicații” plăți suplimentare, în situația în care în perioada vizată, modalitatea de calcul a tarifului diferențiat nu era reglementată de nici o normă de drept.

Alin. (18) al art. 22 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, la care face referire intimata SA „Apă-Canal Chișinău” și instanțele de judecată, nu conține modalitatea de calcul a tarifului diferențiat de plată în cazul depășirii normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA).

Norma dată prevede doar că în cazul în care volumul substanțelor în suspensie, consumul biochimic de oxigen pentru 5 zile (CBO5), precum și alți indicatori depășesc normativele aprobate în modul stabilit de legislație sau în acordul de preluare, se aplică plăți suplimentare proporționale depășirii concentrațiilor maxim admisibile, conform Regulamentului privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în corpuri de apă pentru localitățile urbane și rurale.

Iar Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisare pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, în redacția în vigoare la data emiterii facturilor fiscale, nu conținea modalitatea de calcul a tarifului diferențiat de plată în cazul depășirii normativelor concentrațiilor maxim admisibile (CMA).

Totodată, instanța de recurs reține că potrivit pct. 10.9 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, controlul respectării de către consumator a normativelor privind componența apelor uzate evacuate se efectuează de laboratorul furnizorului prin efectuarea analizelor, probelor momentane din apele uzate ale consumatorului, prelevate din căminurile de control.

În cazurile în care se observă schimbări bruște ale concentrațiilor substanțelor poluante în apele uzate evacuate de consumator în sistemul public (comunal) de canalizare în decursul unei zile, furnizorul are dreptul să oblige consumatorul să instaleze în căminul de control un dispozitiv automat de prelevare a probelor, pentru prelevarea probei medii a apelor uzate, iar în caz de necesitate să doteze racordul de canalizare cu un bazin de egalizare a apelor uzate sau cu instalații de preepurare.

Rezultatele analizei indicatorilor fizico-chimici, obținute la o probă momentană și utilizate la calculul tarifelor diferențiate, amenzilor, în caz de depășire a CMA sau plăților serviciilor de preepurare, sunt valabile pentru volumul integral al apelor uzate deversate în sistemul de canalizare, *pentru luna în care au fost prelevate probele*, iar în cazul prelevării a mai multor probe în aceeași lună, valabilitatea rezultatelor analizelor pentru aplicarea tarifelor diferențiate sau a amenzilor pentru depășirea CMA este determinată de durata de timp dintre două prelevări consecutive, dacă contractul privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nu prevede altă modalitate.

În speță, SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probe de ape uzate de la locul de consum din str. Drumul Viilor nr. 28/2 la 18 iulie 2018, 13 noiembrie 2018 și 23 ianuarie 2019 și a eliberat facturile fiscale nr. AAE 8684238 din 30 august 2018, nr. AAF 1228511 din 29 septembrie 2018, nr. AAF 3149991 din 31 octombrie 2018, nr. AAF 5239301 din 30 noiembrie 2018 și nr. AAF 9421612 din 31 ianuarie 2019.

Deci, se constată încălcarea de către intimată a prevederilor Regulamentului menționat, potrivit căruia rezultatele analizei indicatorilor fizico-chimici, obținute la o probă momentană și utilizate la calculul tarifelor diferențiate, în caz de depășire a CMA sau plăților serviciilor de preepurare, sunt valabile pentru volumul integral al

apelor uzate deversate în sistemul de canalizare, pentru luna în care au fost prelevate probe. Pe când la caz, SA „Apă-Canal Chișinău” a prelevat probe de ape uzate doar în 3 luni – iulie, noiembrie și ianuarie, însă le-a utilizat pentru o perioadă de 6 luni, fără a preleva probe în fiecare lună.

În circumstanțele expuse, instanța de recurs consideră că acțiunea depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” este neîntemeiată și necesită a fi respinsă integral.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” se respinge ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Radiocomunicații”.

Se casează integral decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii de Stat „Radiocomunicații” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată și se pronunță o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Întreprinderii de Stat „Radiocomunicații” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Victor Burduh

Mariana Pitic